

τυραννίδος καὶ ἀφικόμενος εἰς Κόρινθον πολλάκις ἡμῖν
 διηγείτο περὶ τῶν κατὰ Φιντίαν τε καὶ Δάμωνα τοὺς
 Πυθαγορείους. ἦν δὲ ταῦτα τὰ περὶ τὴν τοῦ θανάτου
 γενομένην ἐγγύην. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐγγυήσεως τοιόσδε
 τις ἦν. <εἶναί> τινὰς ἔφη τῶν περὶ αὐτὸν διατριβόντων, 5
 οἱ πολλάκις ἐποιοῦντο μνείαν τῶν Πυθαγορείων, διασύ-
 ροντες καὶ διαμωκώμενοι καὶ ἀλαζόνας ἀποκαλοῦντες αὐ-
 τοὺς καὶ λέγοντες ὅτι ἐκκοπέει ἂν αὐτῶν ἢ τε σεμνότης
 αὕτη καὶ ἢ προσποίητος πίστις καὶ ἢ ἀπάθεια, εἴ τις
 235 περιστήσειεν εἰς φόβον ἀξιόχρεων. ἀντιλεγόντων δὲ τινῶν 10
 καὶ γινομένης φιλονεικίας συνταχθῆναι ἐπὶ τοὺς περὶ Φιν-
 τίαν δράμα τοιόνδε. μεταπεμπάμενος ὁ Διονύσιος ἔφη τὸν
 Φιντίαν ἐναντίον τέ τινα τῶν κατηγορῶν αὐτοῦ εἰπεῖν,
 ὅτι φανερὸς γέγονε μετὰ τινῶν ἐπιβουλεύων αὐτῷ, καὶ
 τοῦτο μαρτυρεῖσθαί τε ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκείνων, καὶ 15
 τὴν ἀγανάκτησιν πιθανῶς πάνυ γενέσθαι. τὸν δὲ Φιντίαν
 θαυμάζειν τὸν λόγον. ὡς δὲ αὐτὸς διαρρήδην εἰπεῖν, ὅτι
 ἐξήτασται ταῦτα ἀκριβῶς καὶ δεῖ αὐτὸν ἀποθνήσκειν, εἰπεῖν
 τὸν Φιντίαν ὅτι, εἰ οὕτως αὐτῷ δέδοκται ταῦτα γενέσθαι,
 ἀξιῶσαι γε αὐτῷ δοθῆναι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ὅπως 20
 οἰκονομήσεται τὰ τε καθ' αὐτὸν καὶ τὰ κατὰ τὸν Δάμωνα·
 συνέζων γὰρ οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ ἐκοινώνουν ἀπάντων,
 πρεσβύτερος δ' ὢν ὁ Φιντίας τὰ πολλὰ τῶν περὶ οἰκονο-
 μίαν ἦν εἰς αὐτὸν ἀνειληφώς. ἠξίωσεν οὖν ἐπὶ ταῦτα
 236 ἀφεθῆναι ἐγγυητὴν καταστήσας τὸν Δάμωνα. ἔφη οὖν ὁ 25
 Διονύσιος θαυμάσαι τε καὶ ἐρωτῆσαι, εἰ ἔστιν ὁ ἄνθρω-
 πος οὗτος ὅστις ὑπομενεῖ θανάτου γενέσθαι ἐγγυητής.
 φήσαντος δὲ τοῦ Φιντίου μετάπεμπτον γενέσθαι τὸν Δά-
 μωνα, καὶ διακούσαντα τὰ συμβεβηκότα φάσκειν ἐγγυή-
 σεσθαί τε καὶ μενεῖν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ ὁ Φιντίας. 30